

[Weikop.]

til være adgang til ved prisberegningen at lægge genanskaffelsesprisen til grund, helt eller delvis. Indenfor områder, hvor der allerede er indtrådt prisfald — og sådanne er der jo —, er der utvivlsomt opstået tab af betydelig størrelse, som det slet ikke har været muligt at kompensere ved beregningen af genanskaffelsespriser, og jeg tror, at flere industri- og handelsvirksomheder er kommet i ret betydelige vanskeligheder til skade for produktion og omsætning, idet der har været så lange perioder, hvor man slet ikke har regnet med prisfald. Jeg tror nu, således som den højtærede handelsminister har sagt, at man trods vanskelighederne ved at bedømme prisudviklingen dog alligevel skal regne med en stabilisering af priserne eller et eventuelt prisfald, ganske vist kun på visse varer, og hvis et sådant prisfald på verdensmarkedet indtræder og man ikke på den ene eller den anden måde hindrer konkurrencen, vil der utvivlsomt være udsigt til en prisnedgang eller stabilisering også herhjemme.

Jeg lægger vægt på, at en del af prislovens bestemmelser alene tager sigte på de ekstraordinære forhold. Dette finder jeg også tydeligt udtrykt i den højtærede handelsministers udtalelser, også den sidste udtalelse vedrørende det socialdemokratiske forslag om sådanne ekstraordinære bestemmelser, som det under de nuværende forhold har været nødvendigt at videreføre. I modsætning til det ærede medlem hr. Lars P. Jensen ser jeg sådan på det, at der må skelnes mellem den ekstraordinære priskontrol og den priskontrol, der tager sigte på monopoler og prisaftaler. Det er jo som bekendt pris-aftaleloven af 1937, de ekstraordinære kontrolbestemmelser er hægtet på, og det synes jeg man stadigvæk skal have for øje netop for ikke at forveksle de ekstraordinære bestemmelser i loven med de oprindelige og altså mere permanente bestemmelser. Lovens delvis ekstraordinære karakter er endvidere understreget i den højtærede handelsministers udtalelse om, at der må lægges stærk vægt på, at de ekstraordinære indgreb, der skønnes påkrævet, lægges sådan tilrette, at man styrker handels- og industrivirksomheders interesse i at nedbringe produktions- og salgsomkostningerne gennem en rationalisering, hvilket vil sige, at virksomhederne bør opnå fordele ved den rationalisering, som man ønsker at gennemføre.

Der er ikke nogen større anledning for mig til at komme nærmere ind på den nugældende prislov, som jo den højtærede han-

delsminister foreslår forlænget uændret, udover, at jeg gerne endnu en gang vil fastslå, at den på visse områder er af ekstraordinær karakter. Der ville såmænd heller ikke være større anledning for mig til at beskæftige mig så meget med det lovforslag, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen har fremsat. Det er, som det allerede er sagt, et forslag til en prislov efter ganske nye principper. Men det ærede medlem hr. Lars P. Jensen sagde i sin fremsættelsestale, at en mere gennemgribende revision af prisloven i de senere år — jeg lægger vægt på ordene „i de senere år“ — har trængt sig på. Hvis det ærede medlem hr. Lars P. Jensen nu har ret i denne betragtning, har man vel egentlig lov til at spørge: Hvorfor i alverden har da den tidligere handelsminister Krag og den tidligere handelsminister H. C. Hansen ikke fremsat et sådant forslag til en ny prislov, da de herrer var ministre? Jeg vil gøre det ærede medlem hr. Lars P. Jensen opmærksom på, at meget tyder på, at de herrer har ment, at prisloven ikke burde ændres. Tværtimod har man, som jeg sagde før, hvis bemærkningerne — og det må man gå ud fra — er rigtige og godkendt af de tidligere ministre, haft lempelser i tankerne.

Jeg vil i så henseende minde om udtalelser, der tidligere er faldet fra denne talerstol om prisloven. Jeg vil med den højtærede formands tilladelse citere rigsdagstidenden for den 6. oktober 1949 sp. 44. Der står følgende:

„Det er regeringens opfattelse, at der ved de ændringer, der ved loven af 31. marts 1949 blev foretaget i den tidligere prislovgivning, er skabt det fornødne grundlag for en afvikling af prisrestriktionerne i tilfælde, hvor konkurrencen er tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse, samtidig med at der ved de i loven givne regler er skabt det fornødne grundlag for det offentlige til at træde ind i tilfælde, hvor konkurrencen ikke er tilstede, samt i tilfælde af monopolistiske prisdannelser, og jeg kan derfor foreslå, at prisloven forlænges uændret“.

Jeg vil også gerne citere sp. 45, samme dato. Der står følgende:

„I dag er antallet af ophævede prisordninger steget til 200, således at 110 ordninger endnu står tilbage. Disse tal giver et ganske godt indtryk af, at loven er blevet brugt efter sin hensigt“.

Se, det er ikke mig, der har fremsat disse udtalelser i min tidligere egenskab af minister, nej, det er såmænd den socialdemokratiske tidligere handelsminister Krag. Jeg tror ikke, at nogen vil bestride, at han har været minister „i de senere år“, og man bør